

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui

Ungureanu Eduard Victor, născut la 05 aprilie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău str. Alba Iulia 194 ap. 78.

1. *Examinat în prima instanță: 22.02.2012-11.09.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 06.11.2012-24.12.2012*
3. *Examinat în instanța de recurs: 16.04.2013-15.05.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 septembrie 2012, Ungureanu E.V. a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Bairamov D.A, Sprincean D.A. și Barbaroș V.V., în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței, Ungureanu E.V. împreună cu Bairamov D.A, Sprincean D.A. și Barbaroș V.V., la 01 ianuarie 2012, în jurul orei 19.30, aflându-se pe str. Calea Ieșilor, 1 A din mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, se exprimau cu cuvinte necenzurate, încălcând astfel ordinea publică. La cerințele colaboratorilor trupelor de carabinieri a MAI de a înceta actele huliganice, dânsii au manifestat o deosebită obraznicie, numindu-i cu cuvinte necenzurate.

Continuându-și acțiunile criminale, Ungureanu E.V., Bairamov D.A, Sprincean D.A. și Barbaroș V.V., nu s-au conformat cerințelor legitime ale colaboratorilor trupelor de carabinieri a MAI de a-i urma la CPS Buiucani, mun. Chișinău, opunând rezistență violentă.

Fiind aduși forțat în incinta CPS Buiucani, mun. Chișinău, și plasați în camera de documentare, aceștia patru se exprimau cu cuvinte necenzurate în adresa angajaților MAI, apoi au răsturnat mesele și au deteriorat sticla de la geam, iar cu cioburile de sticlă amenințau colaboratorii de poliție cu cauzarea vătămărilor corporale.

Acțiunile lui Ungureanu E.V. au fost calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal, adică – *huliganismul, acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de opunere de rezistență*

violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Miroslav Căuș în numele inculpatului Ungureanu E.V., care a solicitat casarea acesteia în partea laturii penale, criticând aplicarea pedepsei cu închisoare, invocând faptul că instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante, și anume: faptul recunoașterii totale a vinei în cele încredințate, căinței sincere, caracteristica pozitivă de la locul de trai, colaborarea activă cu organul de urmărire penală, lipsa prejudiciului material, care în cumul permit aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, a fost admis apelul, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ungureanu E.V., a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, la 6 luni închisoare. În temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 2ani.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe administrat la dosar, just a stabilit vinovăția inculpatului Ungureanu E.V. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Instanța de apel a constatat că cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor. Astfel, vinovăția inculpatului este confirmată prin: declarațiile inculpaților Ungureanu E.V., Bairamov D.A, și Barbaroș V.V., martorilor Bordeniuc S., Cozma I., și prin materialele cauzei penale care au fost cercetate și verificate în instanța de apel și anume: ordonanța privind începerea urmăririi penale din 10.01.2012 (f.d. 1); raportul pe numele CPS Buiucani, mun. Chișinău din 06.01.2012 (f.d. 4); procesul verbal de cercetare la fața locului din 01.01.2012 cu fototabelul (f.d. 7-9).

În continuare, instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de faptul că practic pentru aceleași acțiuni restul inculpaților care au fost implicați în actul huliganic le-au fost aplicate pedepse condiționate, fapt ce îl pune într-o situație nefavorabilă față de ceilalți complici, ce nu poate fi acceptat. Mai mult, infracțiunea comisă este mai puțin gravă, prejudicii prin infracțiune nu au fost cauzate, rolul inculpatului nu a fost cel principal în săvârșirea infracțiunii, circumstanțe ce în ansamblu au dus la concluzia posibilității aplicării unei pedepse conform sancțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, însă cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procurorul, Vasile Bolduratu, în care solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței. Criticile formulate de recurent privesc, în esență, temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume:

- apelul avocatului a fost depus tardiv, cu întârziere de două luni;
- la cauză nu este anexat contractul de asistență juridică încheiat de avocat cu inculpatul;
- instanța de apel fără citarea legală a inculpatului și verificarea materialelor de căutare, a dispus examinarea cauzei, în lipsa lui;
- inculpatul la săvârșirea infracțiunii se afla în stare de recidivă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așa cum rezultă din verificarea actelor dosarului, prima instanță, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru ce s-a dispus condamnarea lui.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost bine stabilită și de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, și anume: declarațiile inculpaților Ungureanu E.V., Bairamov D.A, și Barbaroș V.V., martorilor Bordeniuc S., Cozma I., și materialele cauzei penale care au fost recercetate și verificate în instanța de apel: ordonanța privind începerea urmăririi penale din 10.01.2012; raportul pe numele CPS Buiucani, mun. Chișinău din 06.01.2012; procesul verbal de cercetare la fața locului din 01.01.2012 cu fototabelul. Ca urmare, instanța de apel în mod corect a constatat că încadrarea juridică dată faptelor de către instanța de fond este justă și corespunde situației de fapt reținute, apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

Instanța de recurs constată că, în mod just instanța de apel a admis apelul apărătorului și a casat sentința în partea stabilirii pedepsei. Instanța de apel și-a fundamentat soluția sa constatând că instanța de fond, deși la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, însă a ignorat faptul că pentru aceleași acțiuni, celorlalți complici, care au avut

un rol mai activ, le-au fost aplicate pedepse condiționate, fapt ce îl pune pe Ungureanu E.V. într-o situație nefavorabilă, și este inacceptabil.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a dedus concluzia că: infracțiunea comisă este mai puțin gravă, prejudicii prin infracțiune nu au fost cauzate, rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii nu a fost cel principal, circumstanțe ce în ansamblu au dus la posibilitatea aplicării unei pedepse conform sancțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, însă cu aplicarea art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani, pedeapsă pe care instanța de apel a considerat-o echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și care își va atinge scopul de corectare și reeducare, iar faptul că Ungureanu E.V. nu s-a prezentat în ședința de judecată la examinarea cauzei, nu poate servi motiv de aplicare a unei pedepse mai aspre.

Examinând decizia atacată în baza criticii formulate, Colegiul constată neîntemeiat recursul declarat de procuror, conform considerentelor ce se vor dezvolta:

Mai întâi, este de menționat că în privința primului motiv invocat de procuror, privind depunerea apelului cu întârziere de două luni, Colegiul îl apreciază ca neîntemeiat, deoarece la materialele cauzei este anexată numai înștiințarea expediată de Curtea de Apel, privind redactarea sentinței (f.d. 176), însă careva date confirmative privind recepționarea acesteia de către inculpat sau avocatul acestuia lipsește, ceea ce impune concluzia depunerii apelului în termen.

Colegiul constată că este nefondată și cea de-a doua critică formulată de procuror în sensul că, în mod nelegal, avocatul Miroslav Căuș a participat la examinarea apelului fără a prezenta instanței contractul de asistență juridică încheiat între acesta și inculpat sau rudele lui.

Astfel, Colegiul constată că conform materialelor cauzei, avocatul Miroslav Căuș la depunerea apelului a prezentat mandatul nr. 0207095 din 30.10.2012 (f.d. 185), unde este indicat contractul de asistență juridică nr. 432 din 29.10.2012. În acest context, Colegiul reține că careva cereri sau obiecții în acest sens din partea procurorului la etapa examinării apelului nu au fost înaintate. Mai mult ca atât, legislatorul la art. 70 alin. (7) Cod de procedură penală nici nu a prevăzut obligațiunea avocatului de a prezenta contractul pentru confirmarea împuternicirilor sale.

Alt temei invocat de procuror este faptul că instanța de apel fără citarea legală a inculpatului și verificarea materialelor de căutare a dispus examinarea cauzei într-o ședință. Aici, Colegiul specifică că, reieșind din materialele cauzei, la 21.12.2012 Curtea de Apel a recepționat telegrama, în care inculpatul cunoscând despre faptul numirii ședinței de judecată la 24.12.2012, a solicitat examinarea cererii de apel în lipsa lui, fiind în imposibilitate de a se prezenta

(f.d. 197). Conform procesului-verbal din 24.12.2012, fiind pusă în discuție de către instanța de apel, posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului, procurorul participant a considerat posibilă examinarea cauzei (f.d. 201). Reieșind din același proces-verbal, la verificarea de către instanță dacă sunt probe suplimentare și dacă este necesar de a cerceta suplimentar probele administrate în prima instanță, procurorul participant a menționat că probe suplimentare nu sunt și solicită cercetarea probelor din dosar (f.d. 203), și careva obiecții la procesul-verbal în cauză procurorul nu a înaintat. În consecință, acest motiv de casare nu poate fi admis.

Față de argumentul că instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea fiind în stare de recidivă, Colegiul reține că acest argument nu suportă nici o critică, deoarece o astfel de abordare, nu a avut loc pe parcursul urmăririi penale și nici la etapa examinării cauzei în fond sau în apel.

Conform rechizitoriului din 17.02.2012 (f.d. 116-120), nu este specificat nici o circumstanță agravantă din cele enumerate exhaustiv în art. 77 alin. (1) Cod penal. Astfel, la stabilirea pedepsei instanțele judecătorești, în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmau să recunoască ca agravante numai acele circumstanțe care au fost indicate de organele de urmărire penală în rechizitoriu.

În discursul procurorului la etapa examinării cauzei în instanța de fond și de apel, de asemenea lipsește o astfel de afirmație (f.d. 160, 202-203).

Mai mult, procurorul nefiind de acord cu sentința adoptată în baza acestui argument, urma să o conteste cu apel, ceea ce nu a fost efectuat, astfel procurorul a fost de acord cu circumstanțele ce au stat la baza individualizării pedepsei stabilită de către instanța de fond. În acest context, Colegiul remarcă că acest aspect nefiind contestat în apel, nu poate fi invocat direct în recurs, ce vine în contradicție cu prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul evidențiază că în cazul când partea acuzării a considerat neîntemeiată individualizarea pedepsei stabilită de instanțe, acesta urma să solicite nu excluderea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, dar modificarea mărimii pedepsei în baza art. 82 alin. (2) Cod penal, pentru recidivă ce nu poate fi mai mică de jumătate din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la art. 287 alin. (2) Cod penal, ceea ce constituie 2 ani și 6 luni, însă procurorul nu a contestat în acest aspect sentința cu apel, nu a demonstrat că inculpatul se află în stare de recidivă și, deci, în temeiul art. 427 alin (2) Cod de procedură penală, nu poate invoca acest argument în recurs.

În recursul ordinar declarat de procuror, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constată că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Însă Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Față de considerentele ce preced, Colegiul penal constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 pct. 10) Cod de procedură penală, nu este incident în cauză. Astfel, avînd în vedere pericolul social al faptei, împrejurările comiterii ei, ținînd seama de persoana inculpatului, instanța de apel a fost îndreptățită să aplice, o pedeapsă de 6 luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 2 ani.

Colegiul constată că, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și se apreciază că este dozată corespunzător atît cuantumul, cît și modalitatea de executare a pedepselor aplicate.

Sub acest aspect, instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvîrșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa stabilită de către instanța de apel este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Astfel, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 431-432 CPP, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui **Ungureanu Eduard Victor**, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 iunie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:	Nicolae Gordilă
-------------------	------------------------

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

DISPOZITIV

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui

Ungureanu Eduard Victor, născut la 05 aprilie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău str. Alba Iulia 194 ap. 78.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

3. *Examinat în prima instanță:* 22.02.2012-11.09.2012
4. *Examinat în instanța de apel:* 06.11.2012-24.12.2012
3. *Examinat în instanța de recurs:* 16.04.2013-15.05.2013

În conformitate cu prevederile art. art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui **Ungureanu Eduard Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 05 iunie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti